

Behrsaines deenu ritmi

1989. gada maijs

Miegu bērhim nevēlēsīm

Mūsu mazulim ir dzimšanas diena. Viens gads. Kas par bērni, kas par godiem? — varbūt daži būs neizpratnē. Taču tie, kuri glabā «Bērsaines dienu ritmu» numurus, gan zinās pateikt, ka tieši pirms gada dzimis mūsu saimniecības bijetens, ko paši lepmi varam saukt par avīzi. Pavisam interesanti un nūdien nejausi ir sagādijies, ka jubileja iznāk tieši maijā, kad ir Preses diena.

KĀ VIŅŠ DZIMA? Bez lielām mokām, lēni un apdomīgi. Tētis Roberts Bernis noskatīja līdzībniekus, kas laisti pasaulē Kurzemē, un teica: — Drukāsim kaut vai Igaunijā, bet bērzsainiešiem tādu vajag! (Te runa ir par to, ka «BDR» tiek veidoti mašīnālikumā kā īsta avīze un iespēsta ar moderno ofseta tehniku.)

Māmiņa Maija Riba steidza mājas rūpi, lai jaunulis būtu no visām pusēm pietiekoši apūšots un nodrošināts. Māmiņa bija pirmā, kas bijetenu ievadīja dzīvē.

Atklātības gaisotnē gan skaidri jāpasaka, ka jau no paša sākuma turpat M. Ribas tuvumā apņēmības pilns staigāja arī Aivars Kangars. Tātad mūsu izdevums ir laikmetīgs bērhis, jo mamma ir viena, bet tēvi... Katrā ziņā jau pirmajā numurā parādījās piebilde: par izdevumu atbild M. Riba un A. Kangars.

KĀ VIŅŠ AUGA? Domāju, ka visai strauji. Jau otrajā blāvienā tika uzdziedātas Jāņudziesmas, drīz vien sekoja ekonomiski un pat politiski šļūstī, kas pārauga aizvien skaidrākā valodā. Sākot ar otro laidīnu, viņš iemanījās čučēt uz muguriņas un vēderiņa, kaut gan pirmajā variantā bija domāts, ka lasīsim tikai vienu pusi. Varenākais brēciens bija A. Kangara uzbudinātā kartupeļu tēma. Kāds varens dižkolhoza priekšsēdētājs, to izdzirdējis, sita dūri uz savas saimniecības partijas sekretāra galda:

— Lai turpmāk arī mums būtu par problēmām kā Bērsainē!

Tik vien bija aizmirsis kā pats sevi — ne jau katrs vadītājs ir gatavs atklātībā runāt par saimniecībā redzamām ne-būšanām...

KAS KUMĀS STĀVEJA? Negribu te drukāt garu sarakstu, jo gada laikā ar savu rakstāmspalvu mūsu izdevumā ierakstījušies vairāki desmiti labvēļu. Pirmais un centīgākais jau noteikti ir agronoms Aivars Kangars. Atcerieties kaut vai lielo interviju ar daudz bērnu māmiņām — ciema deputāti droši vien atklāja daudz nepadarīta. Ne vienmēr ar parakstu, toties gandrīz katrā numurā publicējas Helga Diura. Viņa allaž atgādina, kas jāzina lopiņu kopējiem. Atsaucīgs rakstītājs ir priekšsēdētājs Roberts Bernis. Katrā ziņā ir vēl daudz tādu, kurus ļoti gaidām, kādu dzirdējam pilnvaroto sapulcē, mums ir vajadzīgs, tas dod dzīvotspēku.

jo šo nozaru tematika mums kaut kā ievirzījies vienpusīgi. Ja palasa «BDR», tā vien šķiet, ka stūrētājos un amatniekos salasijušies palaidņi. Zinām, ka tā tas nav, bet pašiem vien par savām problēmām ir jāstāsta. Noteikti uzslavējams ekskavatorists Juris Šalts, mūsu fotomeistars. Viņa bildes gaidām joprojām.

KĀ PRATĀ NĒMĀS? Laikam jau nevienam nevarēja nākt prātā, ka «BDR» kļūs par tik vētraina laikmeta hroniku. Pirmais gads atnesa Tautas fronti, drukājām latvju lūgsnu un ziņu par sarkanbaltsarkano karogu virs ciema. Stāstījām par bērzsainiešu līdzdalību demokrātiski notikušajā rajona partijas konferencē un PSRS Tautas deputātu vēlēšanās. Mūsu cilvēki piedalījās LLS dibināšanā. Publicējām tādas rezolūcijas, par kurām vēl pērnajā maijā no PSKP biedru kartēm atvadītos visi ar «Ritmiem» saistītie.

Mazulis sagaidījis gadu un var teikt, ka jau no otrā dzīvības mēneša tam ir zobi. Var teikt, ka viņam ir arī māsa, jo par tādu droši var uzskatīt mūsu četrdesmitgades brošūru «Bērsainē — 40». Ja «BDR» ir pirmā mašīnālikuma «avīze» Vidzemē, tad mūsu brošūra var pretendēt uz līdzīgu godu tai aspektā, ka neredzēti skaudri tika pateikta patiesība par piepriedu kolektīvizāciju. Paldies A. Krollei un R. Bernim, kuri ieteica «nepūlēties» un stāstīt tikai patiesus faktus. Es neteiktu, kā viņi neriskēja...

Sūpļa dziesmu mazulim nedziedāsim. Aizmigt viņš nēdrīkst, tieši otrādi, nomoda spraka mums vēl par maz. Nāciet ar rakstiem, nāciet ar padomiem! Tāds atbalsts, kādu dzirdējam pilnvaroto sapulcē, mums ir vajadzīgs, tas dod dzīvotspēku.

JĀNIS MOTIVĀNS,
«BDR» sastādītājs

Klāvs, Armanda dēls Lauku brigādei jauni spēki

Skolotāja Ligita Garsele un būvstrādnieks Armands Garselis ir lepmi, jo savā ciemā pierakstījuši brašu zēnu, vārdā Klāvs. Pūsis ir trešā atvasīte Garseļu ģimenē, viņš dzimis 28. martā. Lai aug latvietis savā tēvu zemē!

Apsveicam laimīgos vecākus!
Ciema padomes izpildkomiteja

Atkal grēki, atkal sodi

Daži kolhoznieki atkal nopietni «parunājušies» ar kolhoza valdi.

Pārāk jautri savu algas dienu bija atzīmējis laukkopis Jānis Laiviņš. Lai atgrieztos normālā noskaņojumā, viņam bija nepieciešams stingrais rājiens. Par darba kavēšanu rājienu dabūja būvstrādnieks Jānis Frolovs, bet traktoristu Edvinu Laķi valdes locekļi nopēla.

Veselu nedēļu darbu kavēja no Vaidavas internātskolas izslēgtā un lauku brigādē pieņemtā Dagmāra Knospiņa. Par to viņai rājiens, par kavējumu ziņots rajona nepilngadīgo lietu inspekcijai. Valde no darba atbrīvoja un ieteica izslēgt no kolhoza mūsu bēdīgi slaveno atslēdznieku Hubertu Streiču, jo viņam visi iepriekšējie sodi ir kā pīlei ūdens: tāpat turpina kavēt darbu un iemest sīvo. Tomēr kolhoza priekšsēdētājs ir nolēmis risēt pēdējoreiz, un H. Streičs ir pieņemts par «Bērsaines» līgumstrādnieku.

Valsts autoinspekcija ar 30 rubļu naudas sodu atzīmējusi traktorista Daiņa Viļņa grēkus.

Zem cīruļa dziesmas

Maijs mums aizrit sējas darbos. Daba bija pretimnākoša, viss tātad atkarīgs no tā, kā ziemā bijām sagatavojušies. Pa daļai arī no pieredzes, jo daudzi mūsu mehānizatori zemi strādā jau ilgu laiku. Viens no tādiem ir kolhoza valdes loceklis Kārlis Maslovskis:

— Ļoti maz tiek domāts par akmeņu novākšanu. Pelēcu lasītājus neviens īsti nekontrolē, katrs no viņiem strādā, kā iznāk. Daudz kvalitatīvāk tiek gatavota zeme. Kultivētāji brauc apzinīgi. Citgad traktorā dažkārt nemaz neredzēja, putekļi vien griezās — tik traki skrējām. Agrākos gados kultivētāji ļoti bieži darbinās kaut ko remontēja, šogad tādas nīkšanas nav. Un tomēr mums abiem ar Andri Kukianu brīžiem darba pietrūka. Bet pati galvenā problēma tomēr paliek akmeņi — lieliem pelēcīem uz lauka braucam ar likumu. Tas nav darbs, akmeņi ir jānolasa.

Vispamatīgāk pavasara lauku darbiem šķīta gatavojies kartupeļu stādītājs Vidas Kudrjašovs. Viņš pilnīgi pārveidojis visu kartupeļu audzēšanas tehniku un apņēmies aprūpēt 50 hektārus kartupeļāja. Lūk, viņa domas:

— Kartupeļu stādīšanu ļoti traucēja akmeņi. Gan virs zemes, gan zem tās. Kā braucu, tā nolauzu stādītājam lemesīti. Lai varētu dēstīt bez iepriekš dzītām vagām, vajag ļoti līdzenu lauku. Sākumā kultivētāji to aizmīrsa. Šogad kartupeļu sēkla ir daudz kvalitatīvāka, tomēr bumbuļu vietā itin bieži gadās mazi akmentīni. Sievām, kas sēklu šķiroja, laikam vajadzēja taustīt milīgāk. Labi, ka radās iespēja «Laimdotu» pāršķirot divkārt, tikām pie labiem bumbuļiem. Ja var sarā mani netraucēs ar citiem darbiem, es ceru izaudzēt labu kartupeļu ražu. Pagaidām mulsina vienīgi rezerves daļu trūkums tehnikai.

Prieks, ka vairāki bērzsainieši izteikuši vēlēšanos strādāt lauku brigādē. Pēc netikamiem savas dzīves brīžiem laukkopju rindās jaunu dzīvi grib uzsākt Aivars Pāpārde, kurš atgriezies Bērsainē. No līgumstrādnieces par kolhoza biedri uzņemta laukstrādniece Inta Knospiņa. Savukārt līgumstrādnieces kārtā lauku brigādē iesaistījies Intas vēl nepilngadīgā meita Dagmāra Knospiņa.

Gundega Auniņa rūpēsies, lai laukkopjiem regulāri pievestu siltas pusdienas, bet Ināra Auniņa strādās arī par naktssardzi. Vineta Lice turpmāk pūlēsies ēdnīcā.

TELĶOPJI UN TEHNIKI

Uldis Bērziņš no būvbrigādes pārceļts darbā par mehānizatoru, bet Staņislavs Didelis no vienkārša strādnieka uzkalpojis par smago darbu mehānizācijas inženieri. Slaucēji Ludmila Stādņišina un būvstrādnieks Vladimirs Jerofejevs sajutuši apņēmību kopt teļus Līkās.

Par kolhoza biedriem uzņemti arī telķopēja Vineta Eglīte, šoferis Dainis Ķeļps un traktorists Guntis Auniņš.

ATKLĀTA VĒSTULE

LKP CK un LPSR AP Prezidijam no Valmieras rajona kolhoza «Bērsaine» partijas pirmorganizācijas

Sakarā ar patreizējo politisko situāciju Latvijā, kad ir aktivizējās dažādas sabiedriskās kustības, mēs, kolhoza «Bērsaine» partijas pirmorganizācijas biedri, uzskatām par neizprotamu LKP CK nostāju pret dažādām sabiedriski politiskām organizācijām un to akcijām republikā. Pieprasām, lai LKP CK nekavējoši dotu vērtējumu (publicējot presē) Interfrontes darbībai un tās akcijām republikā, tāpat kā tas tika darīts pēc Latvijas Tautas frontes un LNNK kongresiem.

Aicinām republikas vadību ātrāk pieņemt likumu par latviešu valodas statusu! Uzskatām, ka šis jautājums vairs nav debatējams, mums savā dzimtenē nav jālūdzas lietot savu dzimto valodu.

Līdz republikas vietējo padomju vēlēšanām lūdzam izstrādāt likumu par pilsonību!

LKP CK savā darbībā jābalstās uz LPSR Konstitūciju, kurā teikts, ka Komunistiskā partija ir visas tautas interešu paudēja. Patreizējā LKP CK nostāja neizstāv ne pamatiedzīvotāju, ne citautiešu intereses.

LPSR Augstākajai Padomei risināt jautājumu par materiālās atbildības represēto ģimenēm finansēšanu no PSRS Valsts budžeta līdzekļiem.

Vēstule pieņemta Valmieras rajona kolhoza «Bērsaine» partijas pirmorganizācijas sapulcē 1989. gada 30. martā.

Palīgā, Volodja slīkst!

Trakākais, ka slīkst jau ilgi un nevis ūdenī, bet gan šņabīti. Divu mēnešu laikā viņš nopelnījis divus krietnus sodus. Martā autoinspektori piesprieduši Vladimiram Risevam 30 rubļu soda naudu. Bet pēc laika bērzsainiešiem atkal krit likuma sargu rokās un saņem protokolu, jo pilnā atrodas sabiedriskā vietā!

Zinām, ka Vladimira ģimenē ir kupls bērnu pulciņš, pieci mazuļi. Var jau būt, ka tieši tamdēļ iepriekšējās «grīšanas» reizēs kolhoza speciālisti ar sodīšanu nav steigušies, kaut redzējuši, cik miglains šis virs pa Vākšiem streipuļo.

Vai tiešām, Vladimir, Tu nedomā laboties pat tagad, kad Tava ģimene kļūst vēl kuplāka?

Kā bērni pelnīs brīvpusdienas?

Mūsu saimniecībā ir noteiktas jaunas normas, kas jānostrādā bērniem, lai kolhozs piešķirtu tiem brīvpusdienas. Jāpiebilst, ka bezmaksas ēdināšanu var nopelnīt ne tikai kolhoznieku bērni vien: to saņems visas Bērsainē strādājošo atvases, kuras būs palīdzējušas kolhozam vasarā. Saprota, ka normas ir tikpat kā izstrādes dienu minimums pieaugušajiem — neviens neliedz, bet pat ielūdz, strādāt vairāk.

Skolēniem, kas pabeiguši 2. un 3. klasi, kolhozā jānostrādā 10 dienas, pēc pabeigtas 4. vai 5. klases — 15 dienas, tiem, kas pievarējuši 6. un 7. klasi, jāpūlas vismaz 20 dienu. Vecākiem skolēniem nepieciešams 25 dienu vasaras darba stāžs.

Lielākā daļa, kā arvien, tiek gaidīta biešu tūmā, kur bērnus darbā rīkos iecirkņa agronoms A. Kangars. Tas, ka «Bērsainē» pērn bija tik branga biešu raža, ir arī čaklāko palīgu nopelns. Ceram, ka Jaunburtņieku skolas pedagogi pirms darba cēliena ar strādātgrībētājiem no sirds izrunāsies, lai neatkārtotos pērn piedzīvotie slinkuma un paviršības piemēri.

Lopiņš ārstu nepasauks

Saimniecībā ir daudz govju, kurām ielaista tesmeņa iekaisums. Slaucējas joprojām negrib noslaukt pirmās piena strūklas un tādēļ bieži vien nemaz neievēro, ka tesmeņu iekaisumi jau nonākuši līdz sastrutējumiem. Iekaisumus gan drīz vienmēr izdodas likvidēt bez lielām pūlēm, turpretī strutojums ilgi jārstē. Tāpēc var teikt, ka lopkopju nolaidība nesaimniecībai ievērojamus zaudējumus un lopīņam sagādā lielas ciešanas.

Domāju, ka līdz galam nav izstrādāta samaksas sistēma par teļu saglabāšanu. Ļoti bieži dzimst teļi ar mazu svaru, tāpēc par to saglabāšanu un aprūpēšanu līdz 18 dienu vecumam slaucējam būtu jāsamaksā labāk. Nedrīkst aizmirst, ka teļiņi govju fermās jāēdina 4 reizes. Jā dod dzert arī ūdeni, ko mūsu sievas negrib darīt. Ar mātes pienu vien telēnam ir par maz, kaut tas ir ļoti labs barības līdzeklis. Teļiņi kriņ ar piena kazeīna klucīšiem kuņģīti, to nevar izārstēt.

Jādoma par govju pastaigām un kriņa izēdinašanu. Barība «Bērzaīne» ir ļoti skāba, bet kriņi nekur nevar dabūt.

Mēs esam precīgi par to, kā veterināros noteikumus ievēro Centra fermā. Brigadieris Konstantīns Kūkiāns meklē labu lopbarību, piejauc mikroelementus. Veterināro režīmu cenšas nepārkāpt arī Ludzēnos un Lielvīkuļos. Divās grupās, kuras kopj Sarmīte Melgaile un Grieta Priede, pērn nenobeidzās neviens teļiņš. No svara ir linsēklu vārišana, ko Lielvīkuļu fermā arvien dara. Tāpat teļus cenšas saglabāt arī Baļļās, bet tur šogad iekārtots leikozo govju izolators.

Ļoti pavirši strādā Jaunzemeļu cilvēki.

Viss tiek darīts pa roku galam. Algas dienās slaucējas nem brīvdienas un tad paliek nekopti gan kolhoza, gan viņu personīgie lopīņi. Agrāk Jaunzemeles teļu liktenis bija vienaldzīgs slaucējai Skaidrītei Janelei, bet tagad viņa pret mazajiem lopīņiem šai fermā ir visrūpīgākā. Diemžēl Martas Elmeres un Skaidrītes Lazdānes teļiņi bieži jāizbrāķē gaļai. Abas šīs slaucējas pārāk bieži meklē laimi pudelē. Arī sanitārais stāvoklis Jaunzemeles var būt daudz labāks.

Bieži veterināro režīmu pārkāpj Vāksēnos. Kad slaucējam pašam «veselība» labā, tad darbs veicas, diemžēl pēc iešņābšanas pienākums aizmirstas.

Kā jākopj teļiņus un kūts, var pamācīties no Tatjanas Maļko Pumpuros. Labi saprotami ar Vizmu Kūkmilku Brenguloš, Zīnu Bērziņu un Elzu Zelču Vāksēnos, kā arī ar Niņu Krankeli Kūžēnos.

Slikti, ka mūsu cūku fermās nav piemērotu apstākļu, lai izvietotu jaundzimušos sīventiņus. Sīventiņu fermā vajag sausumu un siltumu, bet Purmaļos uzceltās kūtis neko tādu nenodrošina. Dubļos grimst šīs novietnes apkārtnē. Jau uzceltas četras kūtis, drīz taps piektā, bet nav kur vāriet un sautēt cūku barību. Joprojām visā kolhozā nekur nav labas barības virtuves.

Sīventiņu kopējiem tomēr jāatceras, ka cūku dzemdības vienmēr jābūt klāt un jāsaņem sīventi. Ne vienmēr pūrmalieši tā dara. Nevaru piekrist saimniecības vadības viedoklim, ka jālikvidē aitas.

GAIDA ŠKELE, galvenā veterinārārste

TĀPAT TURPINĀSIM!

Rezūmējot saimniecības individuālā sektora 1988. gada rezultātus, minēšu dažus skaitļus. No iedzīvotāju palīgsaimniecībām 1988. gadā bija plānots piegādāt 460 t piena. Savācām 502 t, par 42 t piena vairāk. Gaļas piegādes plāns bija 60 t, izpilde 103 t. Gaļas plāns tika pārsniegts par 43 t.

Lielu ieguldījumu šo rezultātu sasniegšanā ir devuši saimniecības pensionāri. Gadu no gada labus rezultātus piena un gaļas piegādē gūst mūsu cienījamās pensionāres Vera Kreile 1988. gadā saimniecībai piegādājusi 10600 kg piena un 1050 kg gaļas. Velta Eglīte piegādājusi 9630 kg piena un 650 kg gaļas. Apbrīnas vērts ir darbs, ko veic šīs gados pavecās sievietes.

Vitauts Zeltiņš piegādājis 10550 kg piena un 1260 kg gaļas, Anna Ekste —

9330 kg piena un 1260 kg gaļas, Paulis Martinsons — 9500 kg piena, Mārtiņš Leimanis — 9600 kg piena.

1988. gadā saimniecībai visvairāk gaļas piegādājušas Milda Pāparde — 1460 kg, Aina Ragaine 1280 un Millija Krasčiņa — 1150 kg.

Paldies par paveikto jāteic pensionāriem Jānim Cinātam, Elzai Paeglei, Zentai Bisnieci, Ausmai Daugulei, Zelmāi Stūrītei, Trofimam Andrejevam, Elzai Zelčai, Verai Ozolai, Rasmai Janelei, Metai Ragainei un visiem, visiem, kuri neželē savus spēkus, lai palīdzētu kolhozam izpildīt valsts iepirkuma plānus piena un gaļas sagādē. Jums visiem, cienījamie pensionāri, labu veselību, dzīvesprieku, pienīgas brūnaļas, ātraudzīgus bullēnus un rukšus!

ZINTA ZELTIŅA, zootehniķe par individuālo sektoru

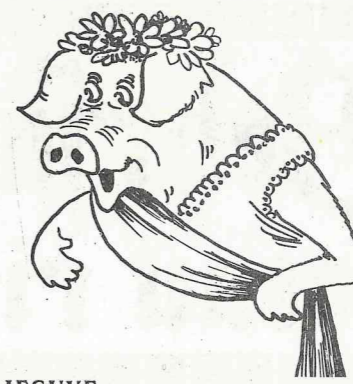
Mūsu cilvēki regulāri turpina mest kūtsmēslu krātuvēs pie fermām nobeigušos dzīvniekus — teļus, sīventus un jērus. Mēslos bieži vien rodami arī siena ķīpu sienamie diegi. Par sanitāro normu neievērošanu pie atbildības parasti sauc fermu brigadierus. Arī individuālie lopu turētāji savus kritušos mājdzīvniekus iemācījušies nevis aprakt, bet gan aizvest uz atkritumu izgāztuvi, lai pēc tam gudri spriestu par piesārņotu apkārtni un sanitāro normu pārkāpumiem.

Vienlaikus padomāsim arī no cilvēciskā viedokļa: vai tiešām nedomājam, ka dzīvas radības atliekas nāktos apbedīt, nevis iesviest atkritumos vai mēslos?

Uzvedamies kā necilvēki!

Liellopu un cūku kopēju darba rezultāti uz I. maiju

Mūsu darba kvalitāte

Patlaban saimniecībā galvenos ienākumus dod lopkopība. Pastāstīšu, kādu mēs ražojam galveno pārtikas produktu — pienu.

Ši gada 4 mēnešos pienotavā nodots 86% pirmās šķiras piena. Labākās fermas, kas nodevušas kvalitatīvu pienu, ir Centra ferma — 96% un Vāksēnu ferma — 91%. Abas fermas ir piena atdzesēšanas un pirmapstrādes iekārtas, kvalitātei vajadzētu būt simtprocentīgai.

Zem saimniecības videjā labuma rādītāji ir Jaunzemeles — 84% un Lielvīkuļu fermā — 82%. Zema piena kvalitāte ir Ludzēnos — 78% un Baļļās — 71%. Šie rādītāji ir ļoti pasliktinājušies aprīlī — no 87,1% uz 75%. Daudz piena tiek ieskaitīts II šķirā mehāniskās netīrības dēļ. Tā Baļļās ir ļoti pasliktinājušies kārtība, aprīlī no fermas 17 reizes nosūtīts uz pienotavu netīrs piens. No Ludzēnu fermas netīrs piens nosūtīts 12 reizes. Tāpat reduktāze no Baļļām un Ludzēniem 3 reizes mēnesī bijusi II un III šķirā. No pārējām fermām reduktāze II šķirā bijusi pa vienai reizei.

Baļļas 1988. gadā nodeva pienotavā 96% piena pirmajā šķirā, bet šogad pašreizējiem kopējiem ir 71% pirmās šķiras piena. Nav jau tikai tas negods, ka nodod nekvalitatīvu produkciju valstij. Cieš arī ekonomiskie rādītāji. Tā par I šķiras atdzesētu pienu līdz 10°C maksā 30 kapeikas par kg, un šādu pienu mēs nododam 67,4%. Vēl nododot II un III šķirā 14,2%, esam zaudējuši 4715 rubļus. Smagās mehānizācijas brigādei ir daudz jādomā par to, lai fermās varētu katru slaukumu atdzesēt atsevišķi, jo, saļējot aukstu pienu ar siltu, cieš kvalitāte un pazeminās tauku procentu. Lopkopēji tīra piena iegūvē daudz grēko — neievēro sanitāros noteikumus gan govju apkopšanā, gan arī piena trauku tīrībā. Slaukšanas aparāti bieži ir netīri Ziemeļos un Baļļās. Rūpīgāk slaukšanas vadi jāmazgā Ludzēnu fermā. Vēl slaucējam jāievēro pareiza trauku mazgāšanas tehnoloģija, jo pēc jaunā piena pieņemšanas standarta pienam ir klāt mazgājamo līdzekļu daļas, kas norāda, ka piena trauki pēc mazgāšanas netiek skatoti ar tīru ūdeni.

H. DIURA, ciltslietu zootehniķe

PIENA RAŽOŠANA

Kopēja uzvārds, vārds	No gada sākuma					Vieta	Nodots I šķ. piens %	Iekšējais patēriņš, %
	vid. govju sk.	bruto kg	% no govs	kg	pret 1988. gadu			
Priete Grieta	26,6	30567	23,1	1149	-483	16		
Stadnišina L.	24,1	28080	27,3	1165	-73	14		
Melgaile Sarmite	25,3	35126	31,1	1388	-82	4		
Ragine Marta	27,1	37128	27,8	1370	+27	6		
Lielvīkuļi		130891	27,2	1270	-143	III	82	13
Laiviņa Maiga	19	22946	28,2	1207	-96	11		
Sakne Ārija	21,3	36338	37,5	1706	-346	1		
Nevarovska Dace	16,8	19934	25,0	1187	-176	13		
Snēvele Marija	18,5	24926	28,4	1347	-29	7		
Centrs		104056	30,1	1378	-175	II	96	14
Stūriņa Ilga	54,4	61012	35,7	1122	-254	17		
Lubiņa Dzintra	52,4	47755	29,2	911	+62	20		
Ludzēni		108767	32,5	1018	-111	VI	78	13
Pāparde Daina	46,3	48694	27,4	1052	-142	19		
Gutarova								
Jevgenija	42,9	59483	31,7	1387	+224	5		
Daidiljonoka Zina	42,3	52220	28,4	1305	-191	9		
Joniņa Inta	41,6	50354	29,1	1210	+81	10		
Vāksēni		213751	29,2	1236	-5	IV	91	13
Mutjanko Silvija	18	25946	27,4	1441	-93	2		
Berga Aija	17	24395	26,0	1435	-99	3		
Baļļas		50339	26,8	1438	-120	I	71	18
Elmere Marta	22,6	26298	26,4	1164	-217	15		
Lazdāne Sarmite	23,4	25061	26,9	1071	-203	18		
Sveicāre Anna	20,4	24477	26,1	1199	+262	12		
Janele Skaidrīte	22,3	29322	32,6	1315	-5	8		
Jaunzemeles		105148	27,9	1187	-115	V	84	15
Saimniecība	582	712952	29,3	1225	-93		86	14

NOBAROJAMO JAUNLOPU KOPEJU DARBA REZULTĀTI

Uzvārds, vārds	Dzīvmasas pieaugums				vai ar 1988. g.	VGK realizēto sk.
	Aprīlī		no gada sākuma			
	bruto kg	dienn. gr.	bruto kg	dienn. gr.		
Vilnis Gunārs	936	744	2433	508	+54	8
Taube Anna	1226	647	3749	610	+94	1
Soloveiko Rasma	1596	924	4299	669	+121	
Krankle Nina	1104	973	3523	822	+288	16
Liepa Mudīte	1096	922	3252	761	+261	20
Kragļikova Dzidra	1711	1356	4380	1028	+410	25
Kuvanņikovs						
Aleksandrs	1658	1270	5479	1159	+320	37
Zelča Elza	1554	972	5034	941	+268	22
Cīrulis Miervaldis	1351	1257	3264	763	+514	23
Kopā	12232	983	35421	795	+273	
Saimniecība	26123	895	73367	697	+130	

SIVĒNU IEGUVE

Uzvārds, vārds	Iegūts aprīlī	Plāns no gada sākuma	Ieguve no gada sākuma	Sal. ar 1988. g. «+» vai «-»	Vid. sīventu skaits metienā	Saglabās. %

NOBAROJAMO CŪKU KOPEJI

Uzvārds, vārds	Aprīlī		No gada sākuma			
	svāra pieaugums, kg	dienn. pieaug. g	svāra pieaugums	dienn. vid. pieaugums	+ vai - pret 1988. g.	VGK realizēto cūku skaits
Valdis Kūkiāns	4459	499	22977	532	+114	339
Ceslava Vilne	3227	706	8510	580	+1	104
Sofija Kūkjāne	1832	727	5153	569	+13	81
Kopā:	9518	594	36640	547	+79	524

SIVĒNU (2-4 mēn. vecumā) KOPEJA

Marija Kūkiāne	6380	443	20483	461	+233
----------------	------	-----	-------	-----	------

AUDZEJAMO JAUNLOPU KOPEJU DARBA REZULTĀTI

Uzvārds, vārds	Dzīvmasas pieaugums				vai ar 1988. g.
	Aprīlī		no gada sākuma		
	bruto kg	dienn. gr.	bruto kg	dienn. gr.	
Bērziņa Zinaida	3383	845	9834	810	+40
Maļko Tatjana	3014	834	8794	669	+33
Risevs Vladimirs	1789	1013	4982	692	+56
Silde Pēteris	1163	823	3057	613	-
Kūkiāne Irēna	628	823	2423	721	+278
Auniņš Guntars	2648	1042	4503	450	+6
Sveķe Zigrīda	281	221	989	218	-2
Kūkmilka Vizma	985	713	3364	637	+32
Kopā	13891	830	37946	585	+40

Kolhozs pārdod pakāju vilnu. Pircējus lūdz pieteikties pa telefoniem 418 vai 498.

VAI ZINI?

Saimniecībai nepieciešams lopu kāvējs. Interesentus lūdz pieteikties pie kolhoza zootehniķiem.

ATKRITUMI JĀVED UZ ZAKIEM

Lai atkritumu izgāztuvē būtu kārtība, nolēmis īpašu atbildību par savu vedumu iepriekš jāpauszīkst būvdarbu vadītājam Alim Zīgo A. Paeglemi. Viņš noteiks, Paeglemi. Tas nozīmē, ka turpmāk visiem atkritumu vedējiem — gan kolhoza uzdevumā sūtiņtājiem, gan privātpersonām — par savu vedumu iepriekš jāpauszīko A. Paeglemi. Viņš noteiks, kur un kādi atkritumi izgāzami.